Leadershipul de moment

On Aprilie 08, 2017

Îndepărtează-te de ceea te afectează, fără să te rupi de ceea ce te aștepți să se întâmple.

Mă gândeam cu amărăciune la zilele care treceau în tăcerea unei priviri parțiale, științifică și artistică în același timp, cuprinzând doar fenomenele stranii ale naturii, ultimele mașinării ale morții create sub regimul infecțios al unui agent agresiv, ca fiind o anomalie a unor gene rezistente la orice antibiotic. Transpunând acest agent agresiv într-o expresie mai plastică, din perimetrul scrierii autentice, m-aș putea apleca asupra acelui scenariu apocaliptic care începe cu "m-am îmbolnăvit de moarte, dar moartea vrea să mă țină în viață ca exponent al animalismului."

Acești zombie de care sunt înconjurat, de care moartea însăși pare că se teme, nu poate fi transformat într-un simbol al martirilor dedicați medicinii, în niciun caz, ci sunt un eșec al lipsei capacității de observație a cercetătorilor din medicină. Plin de nădejde, ca o ultimă scăpare din infernul țesut din măruntaiele unei condamnări la moarte, am încercat să mă delimitez de tot ce nu-mi era prezentat de intuiție ca o cunoaștere clară și distinctă, în vederea reproducerii creatoare a unei realități care te provoacă să te întrebi: Așadar, totul e sortit să se întâmple?

Luminat de selectarea unei semnificații potențiale, particulare și întâmplătoare a acestei condamnări, ridicată la rang de perlă a conștiinței care se voia neapărat personalizată cu adaosurile unei erijări deasupra condiției existențiale, mi-am fixat principiile de moment ca într-un tablou unic realizat de un mare artist – nu puteam să-mi pronunț verdictul decât la adresa unei obligații specific epistemice. Momentul când am văzut totul în perspectivă, atunci am ales să înaintez spre drumul meu. Sunt Gerry Lane, iar creionul care prinde acum viață în mâna mea aparține cercetătorului care încearcă să observe ceva ce tuturor celorlalți medici le scapă: leacul.

Păream încadrat într-un trailer numit "live for today for tomorrow never comes" în care arta supraviețuirii, ghicită de rațiune și produsă de imaginație, căpăta accente de thriller psihologic. Eram parcă desprins dintr-o pictură de o fantezie extravagantă, tulburătoare până la stupefacție, precum "Visage of War" a lui Salvador Dali, unde elementele constitutive - priveliștea macabră și întinsul de nisip - se amestecau într-o combinație irațională a raporturilor dintre real și ireal.

Leadership: Poți să te delimitezi de tot ce nu îți este prezentat de intuiție ca o cunoaștere clară și distinctă, în vederea reproducerii creatoare a unei realități bazate pe aparențe?

O realitate bazată pe aparențe este rezultatul unei imagini care te fascinează neîncetat prin doza de fantezie pe care o conține, dar care totodată te face să îți pierzi puterea de a abstractiza, puterea de înțelege prin reflecție, și nu-ți dă posibilitatea de a formula opinii bazate pe argumente solide, în conformitate cu responsabilitățile ce îți revin. În ce fel toate teoriile și schemele mele intelectuale, puse în aplicare cu rezultate în curs de acumulare, mă ajutau să anulez o realitate atât de contrară oricărui mijloc de apărare și să percep un trend de gândire pozitivă fără limite?

Negreșit. Mă obișnuiam cu suma adevărurilor ultime ale unei experiențe singulare, tipice unui *"self made man"* ivit din mijlocul unei sălbaticii necruțătoare. Ceream de la Dumnezeu, de la acest maestru al întorsăturilor neprevăzute, îngăduința de a mă despărți de cele sfinte prin inducerea unor noi efecte biologice precum și reducerea celor adverse, în solicitudinea exagerată a unei manifestări de introvertism sortită unei activități de cercetare.

Asemenea unui hidalgo rătăcitor, înduram greutatea explorării unui pustiu din care nu era scăpare, din care își trăgeau seva formele indubitabile ale unui rău care se numește sfârșitul lumii, a unei pecingini grotești generatoare de haos, ce umilește și murdărește, sufocă și copleșește cu forța de-a ruina nevoia de ordine specifică spiritului vieții.

Primul principiu de prudență ce vine în întâmpinarea leadershipului sună în felul următor: *"Îndepărtează-te de ceea te afectează, fără să te rupi de ceea ce te aștepți să se întâmple."*

Simțul unei puteri superioare, de la accepțiunea cuprinzătoare a ideii de cauzalitate la analiza lucidă și neiertătoare a stării de transformare a existenței în totalitatea ei, părea să izvorască din adâncurile unei trăiri, dincolo de orizontul pe care ochii și mintea mea îl întrezăreau.

Începeam să-mi văd existența, valoarea, reacțiile, prin prisma dorinței de a înainta într-un joc de acțiune, împărțită în durere și plăcere, just și fals, interior și exterior. Bineînțeles, luam în considerare varianta conform căreia mă lăsam doar în compania imprevizibilului pentru a mă testa și descoperi.

În leadership, ceea ce aștepți să se întâmple într-o altă lumină decât cea cu care ești obișnuit, seamănă cu tentativa de a face incredibilul credibil: trebuie să fii pregătit să te aștepți la o minune din partea unei experiențe diferite de cea cu care te-ai obișnuit deja.

Leadershipul de moment este o viziune reflexivă a cărei primă însușire este o enormă strictețe și o apropiere creativă fața de misiunea pe care ți-o dai singur într-o scurtă retrospectivă a situațiilor neobișnuite prin care ai trecut.

Această misiune va atrage unitățile de informație cu care lucrezi: imagini, forme, simboluri, abilități de sortare, de reunire a părților dintr-un întreg, de însușire, de stabilire a asemănărilor și a diferențelor pe baza comparațiilor dintre ceea ce ți se întâmplă și ceea ce scot în prim plan cele două forme ale existenței: viața și moartea.

Totodată, această misiune vine ca o confirmare a unei singure dorințe: aceea de a-ți testa nivelul de încredere în tine însuți și de a te descoperi ca un tablou ce are nevoie de o oarecare nuanțare de la luminos către întunecat pentru a-i fi înțeleasă imaginea.

* Notă: World War Z

Source: https://neculaifantanaru.com/leadershipul-de-moment.html